

Bilag 33.**Fællesorganisationen af
almennyttige danske Boligselskaber.**

København, den 27. Marts 1920.

Generalforsamlingen i Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber udtaler sin Beklagelse over, at Regeringen ikke har fremmet det Forslag til en samlet Lovgivning om Finansiering af det almennyttige Boligbyggeri, som Boligudvalget i sin Tid anbefalede, og som er en Nødvendighed for den kontinuerlige Drift af Boligselskaberne. Da disse nu besørger over Halvdelen af Boligbyggeriet i Danmark og saaledes aflaster Samfundets aktuelle Pligt overfor Bolignøden, maa Boligselskaberne betegne det som en Forudsætning for, at de kan fortsætte deres Virksomhed, at det Offentlige medvirker til, at offentlige og halvoftentlige Sparemidler gennem en hertil sigtende eller allerede bestaaende Institution kommer Boligselskabernes almennyttige og offentlige Formaal tilgode.

Indtil en saadan samlet finansiel Lovgivning hidskaffes, henstiller Generalforsamlingen til Regering og Rigsdag, at der som en Fortsættelse af Lov Nr. 179 af 31. Marts 1917 om Laan til Kommuner til Byggeforetagender *stilles et Antal Millioner Kr. til Raadighed for Kommunerne*, saaledes at disse kan udlaane Beløbene videre til *Boligselskaberne*. Boligbyggeriet i *København og Købstæderne* vil formentlig kræve mindst ca. 80 Mill. Kr. aarligt, hvoraf under de nuværende Prioriteringsforhold næppe kan ventes mere end en Trediedel i faste Laan; andrager Tilskud og Egenkapital ca. 42 pCt., saa vil der være Brug for ca. 25 pCt. i Prioritering til Boligselskaber og Private, eller ca. *20 Mill. Kr. om Aaret*, hvoraf lokale Pengeinstituter vel vil kunne udlaane en Del, men ganske sikkert hverken nu eller i det lange Løb det hele. Ligeledes henvises til, at en stor Del Byggeforetagender for Tiden er deres Fuldendelse nær, men ikke kan vente at blive prioriterede lokalt og derfor kun har den Mulighed at blive delagtig i et Laan gennem en Lovgivning som foreslaaet.

Man foreslaar dernæst, at en eventuel Forlængelse af nævnte Lov administreres af Finansministeriet i Forbindelse med Indenrigsministeriet, for at der ikke som hidtil skal opstaa Forsinkelser og Vanskeligheder for Boligbyggeriet ved, at de to Ministerier følger forskellig Praksis.

Generalforsamlingen maa endelig overfor Regering og Rigsdag fremhæve Nødvendigheden af, at *Lov af 30. Juni 1919 om Tilskud* erholder en *foreløbig Forlængelse*, og at Statens Bidrag forhøjes til mindst 20 pCt. for Boligselskabernes Vedkommende, samt at dette Tilskud under de nuværende uheldige Finansforhold udbetales kontant og ikke som nu i Afdrag gennem 8 Aar. Man fremhæver dernæst Nødvendigheden af, at der snarest fremsættes et Lovforslag angaaende den *fremtidige Tilskudslovgivning*, baseret paa forhøjede Boligafgifter fra den Del af Befolkningen, som i det væsentligste har bevaret Huslejeniveauet fra før Krigen. En saadan Lovgivning vil dog være uden Værdi, hvis den ikke ledsages af en samtidig stærk offentlig Kontrol med Anvendelsen af Tilskudene, for at en let Adgang til disse ikke skal blive et Led i spekulativ Boligfordyrelse. Overhovedet er en samlet og rational Boliglovgivning, som nu ikke bør forhalles længere, en uomgængelig Nødvendighed, hvis Landet ikke skal risikere fortsat Bolignød og stor Arbejdsløshed.